

L'Himne d'Europa, els soldats espanyols de Los Tercios de Flandes i el pensament català

written by Jordi Salat | 19 de febrer de 2020

L'any 1971, l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa va decidir proposar com a Himne d'Europa una obra musical de Ludwig van Beethoven i una poesia, una oda, de Friedrich von Schiller. Aquesta idea va ser un suggeriment del comte austríac Richard Nikolaus Graf von Coudenhove-Kalergi el 1955. El 19 de gener de 1972 el Consell d'Europa va anunciar oficialment l'elecció d'aquesta música de Von Beethoven i la poesia o vers de Von Schiller com a Himne d'Europa. El nom original de l'[oda](#) composta per Von Schiller l'any 1785 era ***Ode An die Freiheit*** que en català es tradueix per **Oda a la Llibertat**. Degut a un acte de censura, s'ha donat a conèixer com a *Ode An die Freude* que traduït al català vol dir Oda a l'Alegria. Perquè van canviar el nom Llibertat per Alegria? Com ho justifiquen?

He llegit el següent: "van posar *Alegria* en lloc de *Llibertat*, per ampliar el seu significat, ja que encara que el destí dels humans és la llibertat, el desenrotllament complet d'aquest destí desemboca en l'alegria". Quan vaig acabar de llegit això, vaig pensar: i la gent s'ho creu això? I vaig recordar a Erasme de Rotherdam, autor del llibre *Elogi de l'estultícia* que vol dir *estupidesa*, conegut a tot el món amb el títol també canviat d'*Elogi de Follia*. No és el mateix ser estupiditzat que estar boig. Es canvien noms per adulterar

pensaments.

Els pensaments adulterats comporten mentalitats degenerades. La construcció d'Europa –i del Món– comença per les paraules amb genuïnitat o sentit original, que fan bona la construcció. Cal anar amb compte amb les paraules. Els bons cristians diuen que Déu és la Paraula. L'Himne d'Europa, es diu que és l'expressió dels ideals de pau, solidaritat i llibertat.

Llegim a l'Oda de Von Schiller, la lletra de l'Himne d'Europa, “tots els éssers beuen de la joia del pit de la natura”. Els éssers catalans, els habitants naturals, de Catalunya i totes les terres de parla catalana, també hem begut i volem beure de “la joia del pit de la natura” que ens fa sentir lliures i no volem beure de la llei de la Constitució espanyola que actualment, i des de fa segles, ens fa sentir esclaus dominats per un mal poder.

I, no solament els éssers humans de Catalunya, sinó tots els éssers humans que beuen del pit de la Natura, ciutadans de les nacions naturals i lleis naturals pensades per servir ideals, sobre la veritat, la bondat i la justícia, i no per servir com a esclaus les lleis constitucionals pensades per oprimir i privar de la llibertat i del reeiximent personal que dignifica.

Avui, mentre feia aquest escrit, he llegit una notícia. A Madrid, la capital d'Espanya, aquest 31 de gener de 2020, els espanyols faran una escenificació, una commemoració de [Los Tercios de Flandes](#), una acció bèl·lica de les considerades pels flamencs europeus tropes d'ocupació espanyoles que el segle XVI van anar en una mena d'“A por ellos!” contra estats europeus, de forma semblant al que s'ha sentit cridar a alguns espanyolistes a Catalunya amb motiu del referèndum del 1r d'octubre de 2017.

[A Madrid, recordaran la batalla de Gembloux](#), que va tenir lloc el 31 de gener de 1578, guanyada per les tropes espanyoles.

Diversos eurodiputats espanyols, hostils amb la causa de Catalunya i amb el fet que Puigdemont sigui eurodiputat, han manifestat el seu suport i exaltació.

L'alcalde d'Anvers (Bèlgica, Flandes), Bart de Wever, ha enviat una contundent carta de queixa a l'alcalde espanyol de Madrid, lamentant-se d'aquesta glorificació de "la furia espanyola", manifestant que "aquestes tropes de soldats espanyols eren temuts a Europa" per la seva maldat. Recorda que a principis de 1576 "van saquejar, violar i posar foc a la ciutat".

Els espanyols que escenifiquen i celebren aquests fets històrics relacionats amb la condemna a mort del comte flamenc Egmont, són els mateixos que volen jutjar el president català Puigdemont per condemnar-lo. En els dos casos, Egmont i Puigdemont, per voler-se independitzar d'Espanya.

Perquè es volien independitzar d'Espanya? La resposta és pels mals que l'espanyolisme comporta i alguns van quedar detallats en l'Edicte Acta Abjuració, de l'any 1581 a La Haia (Països Baixos).

Hi ha diverses classes d'holocausts. Europa, no n'oblidis cap. No en permetis cap sota cap disfressa, per molt que alguns es presentin com a demòcrates tot fent lleis que facin de l'exercici de la democràcia quelcom il·legal.

L'any 1992, hi havia una pancarta a l'entrada d'un municipi de Catalunya que deia "Espanya presó de pobles". Ara, any 2020, a molts municipis de Catalunya, s'hi pot veure una pancarta que hi diu "Llibertat presos polítics catalans". Europa, escolta el que diuen els polítics catalans presents al Parlament Europeu, polítics als quals el poder espanyol vol jutjar com es va fer amb els polítics flamencs.

El científic europeista Heiner Heisenberg, al qual el català Salvador Dalí considerava un dels seus pares espirituals va escriure el següent: "Volem que la vida espiritual renaixi i

torni a florir al nostre voltant, que a Europa neixin altra vegada els pensaments que determinen el ser de l'Univers. Volem que els nostres joves, a pesar del confús i tèrbol remolí dels fets del món extern, se sentin il·luminats per la llum espiritual d'Occident". (Fragment de *La imatge de la Naturalesa en la Física actual*, pàgina 56, Editorial Ariel 1976).

Quina és la filosofia d'aquesta vida espiritual que ha de portar el *renaixement i reeiximent naturalista* a Europa? El vernaclisme que comporta la confederació de nacions originàries –naturals o vernacles– que sorgiran i anorrearan les constitucions dels estats actuals, la seva mentalitat adúltera i la seva moral corrupta. Som dins uns estats en degeneració i és necessari regenerar, tornar als orígens. El nostre futur és als orígens.

Pere Duran Farell

Pere Duran Farell, un català, europeista, empresari i arqueòleg, va dir que "L'únic camí de la nova Europa és, n'estic convençut, el de la cultura de les cultures, el de les identitats autèntiques, integrades en un gran projecte comú de nova escala, molt més gran que les que han estat possibles en l'Europa de fins ara". Afegint que "el món té un gran dèficit d'esperit. L'explosió del món material ens ha confós" (extret del llibre *Què pensa Pere Duran Farell*, de Joaquim Maluquer).

Escolto els discursos de diversos caps d'estats europeus, a França, Itàlia, Espanya i Alemanya que parlant de la seva por

que Europa es destrueixi amb les independències de les noves nacions, que com Catalunya, Euskadi, Còrsega, Occitània, Escòcia, Irlanda i altres despertades per l'alè que es manifesta de forma natural en *la voluntat dels habitants dels pobles originaris* que reivindiquen sobirania nacional en llibertat. Des del meu punt de vista, cultural i històric, penso que no destruiran Europa, sinó que la *regeneraran i la constitucionalitzaran* en funció de la mentalitat original i la Llei Natural. Aquest és *l'ideal vernaclista*, que a més a més, també *comporta una concepció cristiana regeneradora*.

Els ideals d'Europa es van concebre en criptes, ja des dels temps prehistòrics, en els monuments de pedra, dòlmens, menhirs, taules, continuant amb obeliscs, tolos hel·lènics i claus de volta de l'art romànic, capelles, esglésies, basíliques i catedrals. Tots amb referents zodiacalistes. Cap dedicat a Jahvè. A tots els altars el colom que representa l'Esperit Sant i el do de llengües. El significat de tots ha estat adulterat.

Cal retornar a retrobar el sentit original. El camí passa per la llibertat de les nacions originals o vernacles d'Europa. Això vol dir refer, i per refer, desconstituir els estats adúlterats i corruptes i el seu marc legal, geogràfic i conceptual. Hi ha un poder que vol fer creure que això és delictes. No és delictes, és fer camí cap a la veritable llibertat i la pau al món.

Alguna vegada he pensat que s'hauria de convocar una manifestació de banderes de nacions vernacles a la plaça de sant Pere de l'Estat Vaticà. Perquè la sobirania de les nacions vernacles és també una qüestió cristiana. I, el Papa s'hauria de pronunciar al respecte amb un discurs.

El vernaclisme està relacionat amb el do de llengües nacionals naturals que segons els evangelis és una característica del fet de ser cristià, ja que Crist ho va instituir dient: us reconeixeran com a cristians o deixebles Meus, perquè tindreu

do de llengües. No va dir res d'una llengua universal. Va parlar de llengües de cada lloc o territori. Va parlar del factor natural i no pas del factor dogmàtic, sigui de fe o constitució de lleis i marcs legals. L'Himne d'Europa no parla de l'obediència a cap llei constitucional de cap estat, i menys si aquesta és injusta i antinatural.

L'Himne d'Europa és l'expressió dels ideals europeus de llibertat, pau i solidaritat. Jo hi afegeixo la vernaclitat, que és l'originalitat, la seva essència, la seva naturalitat emanada del *pit de la natura* de la qual parla Von Schiller en la seva *Ode an die Freiheit*, traduïda al català, Oda a la Llibertat. Aquests no crec que fossin els ideals dels soldats espanyols que van anar amb *Los Tercios* de Flandes. Vigila, Europa! Compara què van fer els soldats espanyols a Flandes el segle XVI, quan era rei d'Espanya Felip II i què està passant a Catalunya en aquest segle XXI...

Jutgeu per vosaltres mateixos, que no jutgi ningú per vosaltres. Defenseu i doneu testimoni dels humanistes i celestes ideals europeus.